

РЕШЕНИЕ

№942

гр. С., 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разглежда докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20221110107570 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Предявен е от ищеца **А. В. Д.** против „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД иск за заплащане на сумата от 6455,25 лв. (след изменение размерът на исковата претенция по чл. 214 ГПК в открито съдебно заседание от 01.02.2023 Г), представляваща изплатено в периода от 13.03.2017г. – 29.11.2021г. от ищеца на увреденото лице Д.З. обезщетение за неимуществени вреди, причинени от настъпило на 22.09.2006г. ПТП, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба – 15.02.2022 г. до окончателното ѝ погасяване.

В исковата молба са твърди на 22.09.2006г. при движение по АМ Хемус в посока от С. за гр. Варна ищецът като водач на МПС т.а. „Шкода Европа“ рег. № е реализирал ПТП, при което е пострадал Д.В.З.. Във връзка с ПТП ищецът бил признат за виновен за настъпване на ПТП с влязло в сила решение по НАХД № 366/2007г. по описа на РС-Ботевград. Твърди към датата на застрахователното събитие горното МПС да е застраховано по задължителна застраховка ГО при ответното дружество. С влязло в сила решение по гр.д. 189/2008г. по описа на РС-Ботевград и в.гр.д. №52/2011г. по описа на СОС ищецът бил осъден да заплати на Д.З. неимуществени вреди в размер на 16000 лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането. Ответникът бил конституиран като трето лице-помагач на страната на А. Д.. Твърди се ищецът да е заплатил на увреденото лице вискател по изп. дело № 2012146040400038 по писа на ДСИ при РС – Оряхово сумата от 9469,20 лв. за периода от 04.04.2012г. – 29.11.2021г. Поддържа с писмо да е поканил ответника на основание чл. 229 КЗ (отм.) да му възстанови сумата от 6783,65 лв., представляваща непогасената по давност част от заплатените от него по изп. дело суми. Ответникът отказал да изплати същото с мотива, че вземането е погасено по давност. По изложените съображения моли за уважаване на предявените искове. Претендира разноси.

Ответникът „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, в депозиран в срока по чл.131 ГПК отговор на исковата молба, оспорва иска по основание и размер. Поддържа вземането на ищеца да е погасено по давност. Не оспорва наличието на

застрахователно правоотношение по отношение на МПС т.а. „Шкода Европа“ рег. № Счита, че няма данни за прекъсване или спиране на давността по отношение на застрахователя. Претендират се сторените по делото разноски.

След като взе предвид изложеното в исковата молба и отговора, събраните по делото доказателства и изявленията на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск намира основание в разпоредбата на чл. 229 от КЗ (отм.), сега чл. 435 КЗ, в сила от 01.01.2016 г. /обн., ДВ, бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г. /, съгласно която застрахованият по застраховка "Гражданска отговорност" има право да получи застрахователното обезщетение, ако е удовлетворил увреденото лице. Съгласно чл. 223, ал.1 КЗ (отм.); с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Отговорността на застрахователя обаче е ограничена от изричната разпоредба на, ал.2 на чл. 223 КЗ (отм.); според която той заплаща обезщетение, включително за пропуснати ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от непозволено увреждане, и за лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице, считано от датата на съобщаването по чл. 224 КЗ (отм.); Според установената съдебна практика на ВКС, която настоящият състав възприема, отговорността на застрахователя по риска "Гражданска отговорност" покрива задължението за плащане на присъденото в друго производство в тежест на делинквента, включително и обезщетение за забава по чл. 86, ал.1 вр. чл. 84, ал.3 ЗЗД, но от момента на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие. /решение №49/29.12.2015 г. по т.дело №260/2014 г. на ВКС, I т.о.; решение № 57/18.03.2010 г. по т.дело № 800/2009 г. на ВКС/.

На основание чл. 223, ал.4 КЗ (отм.) застрахователят носи отговорност и за разноските по дела, водени срещу застрахования за установяване на гражданската му отговорност, само когато е привлечен в процеса. В настоящия случай това условие е изпълнено с привличането на настоящия ответник като трето лице-помагач в производството пред ОС Пловдив. Дължимостта на съдебните разноски е изрично уредена като изключение от общата разпоредба на чл. 268, т.10 КЗ (отм.), съгласно която застрахователят не дължи лихвите и разноските освен тези по чл. 223, ал.2 и, ал.4 КЗ (отм.).

В тежест на всяка от страните е да докаже верността на наведените от нея твърдения, на които основава своите искания или възражения.

В тежест на ищеца по иска е да установи следните факти: наличието на валидно застрахователно правоотношение между страните; настъпването на застрахователно събитие-съществуващо основание за ангажиране гражданската отговорността на увреждащото лице към собственика на увреденото имущество по силата на чл. 45 ЗЗД или сл. ЗЗД и предпоставките за това -противоправно деяние, вина, вреди и причинно-следствена връзка между поведението на дееца и причинените вреди; възстановяване на вредите от застрахования.

По възражението за погасяване по давност в тежест на ищеца е да установи наличието на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

С доклада по делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства включени в състава на спорното материално право: „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД е застраховател по застраховка „ГО“ за т.а. „Шкода Европа“ рег. №, в рамките на застрахователното правоотношение е настъпило по вина на ищеца А. Д. на 22.09.2006г. при движение по АМ Хемус в посока от С. за гр. Варна като водач на МПС т.а. „Шкода Европа“ рег. № ПТП, при което е пострадал Д.В.З..

По делото не е спорно, а и се установява от приетите писмени доказателства, че с решение от 05.11.2010 г. по гр.дело №89/2008 г. по описа на РС-Ботевград, ищецът по настоящото дело А. В. Д. е осъден да заплати на Димитър Велчев Златанов сумата 12 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, ведно със

законната лихва върху тази сума, считано от 22.09.2006 г., причинени от ПТП настъпило по вина на ищеца А. Д. на 22.09.2006г. при движение по АМ Хемус в посока от С. за гр. Варна като водач на МПС т.а. „Шкода Европа“ рег. № ПТП. Решението е постановено при участието на третото лице помагач „ДЗИ – Общо застраховане“ АД. Не е спорно и че с решение № 317/ 09.06.2011 г. по в.г.д. №52/2011 г по описа на СОС е отменено решение от 05.11.2010 г. по гр.дело №89/2008 г. по описа на РС-Ботевград в частта с която са отхвърлени исквете за обезщетение за причинени неимуществени вреди за разликата над общия уважен размер от 12 000 лева до общия размер от 16 000 лева и се осъден А. В. Д. да заплати сумата 4000 лева обезщетение за неимуществени вреди, причинени в резултат на реализираното на 22.09.2006г. ПТП. Решението на първата инстанция е потвърдено в останалата част. Не е спорно, че решението е влязло в законна сила и че е издаден изпълнителен лист на 09.09.2011 г. за присъденото обезщетение в общ размер от 16 000 лева, ведно със законна лихва от 22.09.2006 г. и присъдените в производствата съдебни разноски. Не е спорно и че въз основа на издадения изпълнителен лист е образувано изп. дело № 2012146040400038 по писа на ДСИ при РС – Оряхово, заверен препис от което е приложен към настоящото производство.

По делото е изготвено основно и допълнително заключение на ССЧЕ, които съдът кредитира изцяло като обективно и всестранно изготвени. Съгласно основното и допълнително заключение през периода 13.03.2017 г. до 29.11.2021 г. по изп. дело № 2012146040400038 по писа на ДСИ при РС – Оряхово в полза на вискателя Д.В.З. са постъпили и разпределени суми в общ размер на 6455,25 лева. С оглед на събраните доказателства и като съобрази заключенията на ССЧЕ, съдът приема, че в полза на вискателя Д.В.З. е изплатена по процесното ИД сума в общ размер на 6455,25 лева.

С оглед установеното, съдът намира за установено, че застрахования – ищец е заплатил през периода 13.03.2017 г. до 29.11.2021 г. на увредения сумата 6455,25 лева за обезщетение на причинените му неимуществени вреди.

Предвид горното, съдът следва да разгледа направеното възражение за погасяване вземането по давност.

Ответникът своевременно в срока за отговор е релевирал възражение за погасяване на вземанията по давност, което разгледано по същество е основателно. Съгласно разпоредбата на чл.197 КЗ /отм./ правата по застрахователния договор се погасяват с тригодишна давност, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие, а при застраховки „Живот“, „Злополука“ и „Гражданска отговорност“ по т.10-13 на раздел II, б."А" - с петгодишна давност от датата на настъпване на събитието. Въпросът относно началото на срока на погасителната давност, при иск на застрахования против застрахователя по риска "гражданска отговорност", с правно основание чл. 229 и 197 КЗ (отм.), е разрешен с постановяване на съдебни актове,представляващи задължителна съдебна практика по реда на чл. 290 ГПК - пр. решение №44/26.01.2010 г. по т. д. № 532/2008 г. на ВКС, ТК, II отделение, които въпреки, че са постановени при действието на чл.409 и чл.392 ТЗ /отм/, биха намерили приложение, поради това, че текстовете на тези разпоредби са аналогични с чл.229 КЗ /отм/ и чл.197КЗ /отм./. Възприето е разбирането, съгласно което приложима е нормата на чл. 392 ТЗ (отм.), а не чл. 114 ЗЗД, респ. началото на давностния срок е датата на настъпването на застрахователното събитие, тъй като се касае за законодателно разрешение, съставляващо специална нормативна уредба на давността при застраховките, изключваща приложението на общите разпоредби на ЗЗД - приложима е изричната законова уредба, в съответствие с различния произход на“ отговорността - договорна по иска с правно основание чл. 409 ТЗ (отм.) и законова - по регресните и суброгационни искове на застрахователя, като и ППВС № 7/1977г. г.-в т.14, в което изрично се сочи, че за погасителната давност на исквете срещу застрахователя, в упражняване права по договора за застраховка, каквото е правото на иск по чл. 409 от ТЗ (предвид изричното разграничаване на регресните искове в § 3 вр. с т. 2 от т. 14), е без значение датата, на която правоимащият е бил обезщетен от застрахованото лице. Категорична е на следващо място практиката на ВКС относно това, че привличането на застрахователното дружество като трето лице -помагач в процеса срещу прекия

извършител на вредите не прекъсва давността, което би могло да стане в хипотезата на чл.116, б."б"ЗЗД само, ако срещу привлечената страна /застраховател/ е бил предявен обратен иск, което не се установява в случая.

От данните по делото се установява, че застрахователното събитие е настъпило на 22.09.2006 г., а искът по чл. 229 от КЗ е предявен на 15.02.2022 г., поради което към датата на предявяване петгодишният давностен срок, течащ от датата на събитието, е изтекъл и искът е погасен по давност и искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен поради погасяването му по давност.

По разноските:

При този изход на правния спор с възможност да претендира разноски разполага единствено ответникът. Последният е представляван от юрисконсулт и следва да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от **А. В. Д.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., ул. „К.“ №, ет. против „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „В.“ №, осъдителен иск с пр. осн. чл. 229 от КЗ (отм.) за осъждане на ответника да заплати в полза на ищеца сумата от **6455,25 лв.**, представляваща изплатено в периода от 13.03.2017г. – 29.11.2021г. от ищеца на увреденото лице Д.З. обезщетение за неимуществени вреди, причинени от настъпило на 22.09.2006г. ПТП, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба – 15.02.2022 г. до окончателното ѝ погасяване като погасен по давност.

ОСЪЖДА **А. В. Д.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., ул. „К.“ №, ет. да заплати на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „В.“ №, сторените по делото разноски, а именно: **100,00 ЛЕВА** – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____